

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Lokale radio- og fjernsynsforsøg m.v.).

(Lovforslag nr. L 127. Fremsat 22/1 81. Første behandling 6/2 81. Betænkning 8/5 81).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Wilhjelms (VS) og Waldorffs (VS) (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af Wilhjelms (VS) og Waldorffs (VS):

Til § 1

Efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 4 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 2. Generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet opretter efter forhandling med ministeren for kulturelle anliggender, Danmarks Radio og det af ministeren nedsatte nævn for lokale radio- og fjernsynsforsøg de radiofoni- og fjernsynsstationer, som er nødvendige for den i § 1, stk. 2, nævnte spredning af lyd- og billedprogrammer ved hjælp af radioanlæg inden for enkelte lokale områder.«

Bemærkninger

For at gøre forsøgsperioden så udbytterig som muligt må det anses for nødvendigt at gøre betingelserne for de enkelte forsøg med hensyn til økonomi så ensartede som muligt.

Ved at lade udgifterne til de tekniske anlæg afholde inden for hvert enkelt forsøgs rammer vil det kunne forudses, at kun et yderst begrænset antal forsøg med ikke-kabelfremført fjernsynstransmission ville blive gennemført, ligesom antallet af ikke-kabelfremførte nærradiostationer vil blive lavere end tilsigtet i lovforslagets bemærkninger. Og lavere end rimeligt for at forsøgsperioden kan blive en realistisk baggrund for vurderingen af den kommende udvikling inden for området.

I runde tal koster det ca. ¼ mill. kr. at oprette sendefaciliteterne til en lokal fjernsynsstation og ca. ¼ mill. kr. at oprette sendefaciliteterne til en lokal radiostation – begge typer som ikke-kabelfremført. Skal disse beløb tages ud af den foreslåede beløbsramme på 2 mill. kr. årligt i samlede offentlige tilskud, vil der ikke være mange penge at køre de egentlige forsøg for. Og det må endvidere forudses, at investeringslysten i lokalområderne vil være begrænset, når det drejer sig om forsøg, der maksimalt kan løbe i 3 år, ligesom det uomtvisteligt vil være de kapitalstærke grupper, der overhovedet har mulighed for at etablere sådanne forsøg, hvorved lovforslagets intentioner direkte modarbejdes.

Det må derfor anses for mest hensigtsmæssigt, at det offentlige samlede investeringer i forsøgsperioden, nemlig 6 mill. kr., bruges til at etablere de nødvendige sendefaciliteter, som vil betyde, at vilkårene for forsøg bliver ens for både økonomisk stærke og svage grupper, ligesom det sikrer, at det offentlige også efter forsøgsperiodens udløb fortsat kan udnytte disse tekniske anlæg.

Efter løselige overslag vil det betyde, at der skal oprettes 4 nye sendestationer, for at hele Danmark er dækket ind med hensyn til radiospredning, mens der skal oprettes endnu et par sendestationer ud over disse, for at hele Danmark er dækket ind også med hensyn til fjernsyn. Det er ved disse beregninger forudsat, at forsøg inden for samme, eller i nært beliggende, lokalområde ikke nødvendigvis behøver at sende på samme tidspunkter. Det forudsættes derfor, at det af ministeren for kulturelle anliggender nedsatte nævn for lokale radio- og fjernsynsforsøg forsyner hver enkelt forsøgstilladelse med sendetidsangivelser i overensstemmelse med de tekniske muligheder.

Det måtte umiddelbart betragtes som rimeligt, at det offentlige betalte både etablering

og drift af de nødvendige sendestationer for at dække hele landets muligheder for etablering af lokale radio- og fjernsynsforsøg. Hvis ikke beløbsrammen udvides, kan man imidlertid i forsøgsperioden forestille sig en ordning, hvorefter hvert enkelt forsøg betaler for den tid, sendefaciliteterne udnyttes.

En sådan betaling vil ikke belaste de enkelte forsøg økonomisk i en sådan udstrækning, at det vil være nogen hindring for iværksættelse af mange og forskelligartede forsøg.

Med den her foreslåede ordning vil der være mulighed for at etablere mere end ét ikke-kabelbåret forsøg i lokalområdet, ligesom det i en vis udstrækning, nemlig hvor der er teknisk mulighed herfor, vil være muligt at udnytte en del af de sendeanlæg, hvis kapacitet ikke i dag udnyttes fuldt ud af Danmarks Radio.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Søren Hansen (S):

Ved lovforslagets første behandling gjorde jeg nogle bemærkninger om, at man skulle undgå, at disse forsøg kom til at udvikle sig til nogle lokale borgmesterradioer. Det har været en vis mulighed for, men det skal ikke kun være den mulighed, der bliver nærmere vurderet under den forsøgsvirksomhed, som nu skal i gang.

Bl.a. i forlængelse af disse synspunkter har der i udvalget været nogle overvejelser om den geografiske udstrækning af det lidt svævende begreb »lokale områder«. Hvad er egentlig »lokale områder«? Hvor langt, hvor dybt, hvor højt er det? Det har medført et spørgsmål til ministeren og et ændringsforslag. Jeg tror, det er klogt og rigtigt, at man, netop fordi der er tale om et forsøg, ikke gør, hvad der har været antydninger af, nemlig indsnævrer eller låser dette geografiske område alt for fast, men netop, fordi der er tale om et forsøg, sørger for, at der er så mange muligheder som overhovedet muligt.

I lovforslaget opereres som sagt med ordet »lokale«, og vi har fra ministeren fået en vurdering af dette begreb, der går ud på, at

det må være i det mindste mere end en husblok, og det må være mindre end et af de områder, Danmarks Radio i øjeblikket dækker med deres lokalradioer.

På den anden side kunne der være behov for, at vi præciserede det lidt nøjere, i hvert fald på enkelte punkter, og jeg vil derfor bede ministeren om her at give udtryk for sin vurdering af en fortolkning, der går ud på, at man både kan gå ud over en kommunegrænse og ud over en amtsgrænse. Ikke forstået på den måde, at det nødvendigvis skal omfatte et helt amt eller en hel kommune, men at der af hensyn til de lokale forhold kan være behov for i enkelte situationer at overskride en grænse på det amtslige eller på det kommunale område.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Det er jo anden gang, vi skal i gang med forsøg på lokalradioområdet. Første forsøgsrunde har vist sig at give et utilstrækkeligt erfaringsgrundlag, og det har primært haft to årsager. Den ene er, at man har fået for dårlige rapporter ind fra en del af de forsøg, der har kørt, og den anden er det økonomiske grundlag, de forsøg har virket på. Derfor har vi stillet et ændringsforslag til lovforslaget, gående ud på, at ministeren skal nedsætte et navn, som skal være ansvarligt for, at der over forsøgene udarbejdes rapporter, sådan at vi til sin tid kan få et bredt erfaringsgrundlag for, hvordan vi eventuelt skal indrette den nye radiolov.

Vi mener også, at bevillingerne er for små, det er det, det har skortet meget på sidst, og vi mener, at 1 mill. kr. om året og tilsvarende beløb fra de kommunale myndigheder er alt for lidt i denne sammenhæng. Nogle af rapporterne har påpeget, at hvis et forsøg skal køre over et længere tidsrum, er det nødvendigt, at man har mindst 2 ansatte. Skal ethvert forsøg have 2 ansatte, så bliver det meget få forsøg, der laves under denne bevilling.

Vi har ikke direkte foreslået, at bevillingerne forhøjes, men vi vil allerede nu gøre opmærksom på, at vi under finanslovdebatten vil stille et ændringsforslag om at forhøje bevillingen.

Om de øvrige ændringsforslag vil jeg sige, at vi mener, at regionale forsøg kan være et for stort område, fordi det vil indskrænke

[Marianne Bentsen-Pedersen]

antallet af forsøg, og vi synes, det er vigtigt, at der bliver så mange forsøg, at vi kan få et bredt erfaringsmateriale.

Vi vil støtte VS' ændringsforslag, da det også er med til at gøre forsøgene mere alsidige, flere vil få mulighed for at lave forsøg, og det vil igen medføre, at vi får en bedre dækning, og at vi bedre kan tage stilling ved den nye radiolovs udarbejdelse.

Wilhjelm (VS):

Da VS ikke er betækningsberettiget i kulturudvalget, skal jeg kort nævne vores holdning til forslaget.

Vi er enige i – det lå også i det, jeg sagde ved første behandling – at der er behov for, at man foretager en løbende vurdering af disse forsøg, hvis de skal være brugbare, og vi er derfor helt enige i og kan støtte SFs ændringsforslag herom, ændringsforslag nr. 2.

Det ligger i det, vi har argumenteret med i vores eget ændringsforslag, at vi synes, at forsøgsmulighederne er alt for begrænsede med denne beløbsramme, og vi kan derfor på forhånd tilsige støtte til det initiativ, SF har bebudet, om at få beløbsgrænsen forhøjet.

Det ligger også i denne vurdering af begrænsningerne af forsøgsordningen, at vi må gå imod de ændringsforslag, som stilles af venstre m.fl., om at udvide forsøgsområdet ved direkte at skrive, at det også gælder regionale områder. En sådan udvidelse, oven i købet i forsøgsregie, hvor de grupper, selskaber, institutioner, hvem det nu er, der står for forsøgene, selv skal oprette sendefaciliteterne, vil simpelt hen betyde, at 3 gange 2 mill. kr. ikke rækker til forsøg, der er noget som helst værd. Vi er derfor imod den præcisering, som ønskes fra den side, af, at det også skal gælde regionale forsøg. Jeg går ud fra, at når det bliver stemt ned her, så ligger der også en tilkendegivelse om, at et flertal ikke har tilstræbt at få disse geografisk meget omfattende forsøg.

Så vil jeg godt sige et par ord om vores eget ændringsforslag, fordi det af praktiske grunde jo ikke har kunnet stilles, før betænkningen forelå, det vil sige i går, og derfor kan det være forholdsvis nyt for mange.

Vi mener, at så længe beløbet er begrænset til 3 gange 2 mill. kr., og hvis man virkelig

ønsker nogenlunde demokratiske forsøgsmuligheder, der kan give nogle spændende erfaringer med hensyn til kommende radioordninger og fjernsynsordninger, så ville disse penge være bedre anvendt ved at blive brugt til at sikre sendefaciliteterne. Vi har redegjort for, at så vidt vi er bekendt med disse vilkår, skulle det være muligt at lave landsdækkende sendefaciliteter for både radio- og lokalt billedprogram uden for kabeltransmission for dette beløb, i hvert fald når man inddrager den overskudskapacitet, der er på de bestående sendeanlæg, og man vil kunne dække alle landets områder, i hvert fald hvis man ikke stiller den meget luksuøse betingelse, at stationerne skal kunne sende på præcis de samme tidspunkter.

En sådan anvendelse af midlerne ville efter vores mening give et betydelig bedre udgangspunkt for, at også mindre kapitalstærke grupper, institutioner, organisationer, kunne gå ind i denne forsøgsvirksomhed, hvis de ellers havde gode ideer. Når man selv skal etablere anlæggene – det er en dyr historie, og det bliver en meget, meget kraftig barriere for denne forsøgsvirksomhed – og på forhånd ved, at de har en funktionstid på 3 år, mere kan man ikke regne med, så er det for os at se umuligt at undgå, at det bliver kapitalstærke grupperinger på den ene eller den anden led, der bliver i stand til at komme igennem med disse forsøg.

Det er altså det, ændringsforslaget går ud på. Vores forslag er i sig selv ikke nogen udvidelse af den økonomiske ramme for forsøgene. Vi vil meget gerne være med til det også, og kan altså tilsige støtte til det initiativ på dette område, SF har bebudet, men i sig selv er det ikke nogen udvidelse af den økonomiske ramme. Derimod er det en anden måde at anvende pengene på, således at der skulle blive bedre mulighed for også ikke-kapitalstærke grupper for at gå ind i forsøg med de her ting.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Et mindretal blandt udvalgets medlemmer, venstres, det konservative folkepartis, det radikale venstres og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget, har i udvalgsbetænkningen forudsat, at formålet med den bemyndigelse, som ved lovforslaget gives mi-

[Ministeren for offentlige arbejder]

nisteren for offentlige arbejder til at give teledistributionerne tilladelse til at oprette og drive fælles antenneanlæg, »alene er at fremme mulighederne for udbredelsen af ny teknik«. Dette er imidlertid ikke i overensstemmelse med bemærkningerne til lovforslaget og de meget klare svar, ministeren for kulturelle anliggender har givet på udvalgets spørgsmål nr. 1 og nr. 13. I en tilføjelse siger mindretallet, at det dog er »vidende om, at indførelse af den nye teknik i dette tilfælde forudsætter, at der fortsat kan lægges traditionelle kabler på visse strækninger.« Jeg er ubekendt med, hvad ordene »i dette tilfælde« egentlig sigter på.

Det viser, at mindretallets udtalelse er vanskeligt forståelig. Når mindretallet ikke har stillet ændringsforslag til den pågældende bestemmelse i lovforslaget, tillader jeg mig at tage det som udtryk for, at mindretallet ikke har lagt op til en realitetsændring. Skulle der – hvad jeg nu næppe tror – være tale om et forsøg på gennem en sproglig uklarhed at dække over forskellige fortolkningsmuligheder, er man efter min opfattelse i en situation, som er lovteknisk angribelig, og det ønsker jeg i hvert fald ikke at bidrage til.

For at en udtryksform fra mindretallet ikke senere skal give anledning til misforståelser i forbindelse med lovens administration, og for, at der ikke senere skal opstå tvivl om, hvad meningen med vedtagelsen af dette lovforslag er, vil jeg gerne her tilkendegive, at jeg har til hensigt med baggrund i den form, hvori sagen forelægges tinget her ved denne andenbehandling, at administrere lovforslagets bestemmelse, hvis det gennemføres, i nøje overensstemmelse med lovforslagets bemærkninger og de til udvalget afgivne svar.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg vil gerne takke for den positive interesse, som har været vist for dette forslag om nye forsøg med lokalradio og -fjernsyn. Jeg skal svare på et enkelt spørgsmål, som er stillet mig, og give en kort kommentar i øvrigt til ændringsforslagene.

Jeg er blevet bedt om nøjere at præcisere omfanget af de forsøg, vi tænker på. Der er forholdet ganske rigtigt det, at der må være en nedre og en øvre grænse. Den nedre

grænse har vi sat således, at en enkelt ejendom eller en enkelt boligkarré ville være for lidt. Som den øvre grænse har vi sagt, at vi ikke ønsker forsøg, som dækker områder, der svarer til Danmarks Radios distrikter. Det ønsker vi ikke, fordi vi ikke har noget ønske om at konkurrere med Danmarks Radios regionalprogrammer. Det er netop de lokale områder, vi gerne vil gøre forsøg i, hvor et sådant forsøg kan virke styrkende for nærdemokratiet. Nogle af disse lokale forsøg vil meget vel kunne komme til at række ud over kommunegrænser, og de vil også kunne komme til at række ud over amtsgrænser, ikke således, at de omfatter flere amter, men således, at de måske omfatter en del af indtil flere amter. De forsøg, der vil gå over den slags grænser, vil nok først og fremmest blive gennemført ved trådløs programspredning, men måske også forsøg med brug af fællesantenneanlæg kan blive af denne art. Jeg er bestemt ikke modstander af regional fjernsynsvirksomhed, og de nordtyske regionalprogrammer er en udfordring for vores hjemlige programpolitik. Det er en udfordring, som Danmarks Radio i høj grad er opmærksom på, men forsøg i så store områder vil være for bekostelige til, at de overhovedet kan realiseres inden for rammerne af denne lille lov.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til hr. Wilhjelm om det ændringsforslag, som i dag er kommet fra VS, at jeg bestemt ikke er uenig i det forhold, at vi med de midler, som er til rådighed, skal bidrage til at støtte oprettelsen af de tekniske anlæg, men jeg kan ikke være enig i, at de 6 mill. kr., som vi i alt regner med at have til rådighed i den 3-årige forsøgsperiode, alene skal bruges dertil. Jeg er enig i, at det meget ofte vil være en opgave for P&T at bistå med eller at oprette sådanne sendere, og at en del af de midler, vi fra kulturministeriets side har til rådighed, kan benyttes dertil. Men jeg kan ikke være enig i, at det alene er P&T, der skal have denne funktion, idet vi mener, at også andre skal kunne gøre det og have tilskud dertil, og idet vi også mener, at der af disse beskedne midler skal kunne dækkes andre områder: studieudstyr, programlægningsassistance o. lign.

Til slut en kort bemærkning om det ændringsforslag, der går ud på, at man i lovteksten eksplicit skal gøre opmærksom på, at

[Ministeren for kulturelle anliggender]

man ønsker nedsat et nævn. Her vil jeg sige, at det er hensigten som i den første forsøgsperiode at nedsætte et udvalg, der både skal tilrettelægge forsøgene, fordele midlerne og sørge for en fyldestgørende rapportering om forløbet. Det har jeg svaret kulturudvalget på på et spørgsmål, og jeg mener ikke, at det er påkrævet at indføje det i lovens tekst, og mig bekendt er det heller ikke sædvanligt, men om realiteten i dette spørgsmål er vi enige.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg gør opmærksom på, at forslaget drejer sig om radio- og fjernsynsvirksomhed og ikke støjsendere.

Bertel Haarder (V):

Ordene »i dette tilfælde« betyder, når det gælder telefonselskabernes anvendelse af lysleder kabler. Det er betydningen af de ord.

I bemærkningerne henvises der til den nye teknik. Det er hensynet til den nye teknik, som var anledningen til, at direktør Relsted på et tidspunkt henvendte sig til mig. Det var hensynet til den nye teknik, som var anledningen til, at jeg gik videre til ministeren for offentlige arbejder. Derfor mener jeg, at hele argumentationen har kredset omkring den nye teknik, om at vi skulle fjerne hindringer for udbredelsen af den nye teknik. Om der så kan være andre ting, som nogle gerne ville have med ved denne lejlighed, synes jeg ikke vi kan tage os af, for det er ikke det, man har argumenteret med, da man ville have dette forslag igennem, og det er ikke det, man har argumenteret med over for mig, da man anbefalede mig at gå ind for det. Derfor går jeg ud fra, at ministeren i dette som i alle andre tilfælde vil holde sig folketingsudvalgets ord efterrettelige.

Flemming Jensen (KF):

Af hensyn til historien og af hensyn til lovforslagets administration skal jeg lige gøre opmærksom på, at jeg helt deler den opfattelse, som hr. Bertel Haarder just har givet udtryk for.

Så skal jeg i øvrigt sige, at det naturligvis var betagende at høre ministeren fortælle, hvorledes han vil administrere loven. Jeg går ud fra, at loven kun kan administreres på én måde, nemlig efter dens ånd og dens bogstav.

Janne Normann (RV):

Jeg kan ikke forstå, at den tekst er så vanskeligt at forstå. Der ligger jo simpelt hen i den, at man vil fremme ny teknik. Det er hensigten med lovforslaget, at man vil fremme mulighederne for udbredelsen af den nye teknik. Men vi vil altså på ingen måde bremse de muligheder, der tidligere har været for at lægge traditionelle kabler på de strækninger, hvor disse kabler hører til.

I øvrigt ligger der også i mindretalsudtalelsen – og det er da forhåbentlig også det, som socialdemokratiet har tilsluttet sig – at det er væsentligt, at der er lige konkurrencevilkår for, om jeg så må sige, entreprenørvirksomheden, mens det er af helt afgørende betydning, at hverken private selskaber eller post- og televæsenet eller andre, der opretter disse fællesantenneanlæg, får nogen som helst redaktionel indflydelse. Det er, hvad vi har lagt vægt på. Når jeg nu har forklaret det, håber jeg, at ministeren vil synes, at det er lykkedes os at sige disse ting med disse bemærkninger.

Endelig er der blevet sat spørgsmålstejn ved det lokale eller det regionale. Når man tilføjer »og regionale«, ligger der ikke deri – ikke fra min side i hvert fald – at vi skal dække et distrikt, der svarer til Danmarks Radios. Jeg tænker mig bare, at man skal kunne gå over en amtsgrænse eller en kommunegrænse, ligesom man i gamle dage kunne have et forsamlingshus, der dækkede et vist område. Jeg forestiller mig altså et område, som et godt forsamlingshus kan dække.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

I anledning af fru Janne Normanns bemærkninger vil jeg gerne tilkendegive, at jeg ser ikke i den af udvalget afgivne betænkning, at socialdemokratiet har givet tilslutning til den mindretalsudtalelse, som ligger til grund for mine bemærkninger for et øjeblik siden.

Jeg finder ikke, at tingene er blevet afklaret med fru Janne Normanns bemærkninger. Tværtimod må jeg tage fru Janne Normanns bemærkninger som udtryk for, at fru Janne Normann immervæk misforstår hele den del af problemstillingen, som er omfattet af den del af betænkningen.

[Ministeren for offentlige arbejder]

Jeg er selvfølgelig enig med hr. Bertel Haarder i, at også jeg i et og alt – sådan tror jeg endda ikke, hr. Bertel Haarder udtrykte det – skal efterleve folketingets ord og folketingets beslutninger. Det er også derfor, jeg tog ordet for et øjeblik siden, idet tavshed fra min side kunne føre til, at mindretalsudtalelsen senere kunne give anledning til misforståelser i arbejdet med lovens administration.

Må jeg til slut sige, at den nye § 5, stk. 2, er ifølge lovforslagets tekst og ifølge bemærkningerne til lovforslaget ikke begrænset til forsøgsvirksomhed. Noget helt andet er, at det er fremkomsten af lyslederkabler, der indebærer det særlige, aktuelle motiv for teleadministrationerne til at engagere sig i fælles antenneanlæg. At der indledningsvis må iværksættes forsøg med lyslederkablernes anvendelighed, er klart, men derfor skal de lovmæssige muligheder for at give teleadministrationerne tilladelse til oprettelse og drift af fælles antenneanlæg ikke begrænses til forsøg. Det er der en række grunde til. Jeg kan blot nævne, at abonnentnettet – og her tænker jeg på den yderste del af nettet – ikke i de første år i hvert fald vil blive udført med lyslederkabel, og så skulle man altså have forskellige ejere på de forskellige netdele. Det må være et relevant spørgsmål, bl.a. med baggrund i fru Janne Normanns bemærkninger for et øjeblik siden. Jeg har i hvert fald ikke tidligere forstået hr. Bertel Haarder på den måde, at hr. Bertel Haarder og venstre ønskede forskellige ejere på nettet.

Man må ikke regne med, at anvendelse af lysledere bliver ved med at være på forsøgsbasis. Efter en periode må det vel forventes at blive en almindelig anvendt fremgangsmåde – under visse forudsætninger og i visse netdele, naturligvis.

Jeg har gjort mine bemærkninger i dag med baggrund i den formulering, som lovforslaget på dette område har, og har samtidig henvist til lovforslagets bemærkninger. Ønsker fru Janne Normann en anden hensigt med loven, kan jeg ikke se andet, end at det bliver nødvendigt med et ændringsforslag til det lovforslag, som regeringen har fremsat. Kommer et sådant ændringsforslag ikke, må jeg med de bemærkninger, jeg har gjort her i dag, have lov til at gå ud fra, at man er enig med mig i den administration af loven, som jeg her nærmere har beskrevet, for så vidt lovforslaget bliver vedtaget ved tredje be-

handling i den form, hvori lovforslaget er forelagt tinget i dag.

Janne Normann (RV):

En eller anden i denne sal er lidt sent opfattende, og det kan jo være, det er mig. Jeg vil gerne have at vide, hvorledes man skal fortolke betænkningen. Er det ikke socialdemokratiet, der er med, når der tydeligvis står:

»Et flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer) ...« – Er socialdemokratiet så ikke med der?

»... forudsætter ved sin tilslutning til lovforslaget, at teleadministrationerne ikke kan få tilladelse til forsøgsmæssig spredning af lyd- og billedprogrammer.«

Dér er da omtalt den redaktionelle indflydelse.

I næste sætning står der, at samme flertal forudsætter, »at det eksisterende erhvervs-mæssige marked ikke påføres en ubillig konkurrence«.

Var det ikke det, vi var enige om, og det, vi lagde vægt på?

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Jeg kan forstå, at jeg har været mere omhyggelig med læsningen af betænkningen, end fru Janne Normann har været. Den del af betænkningen, der giver anledning til mine bemærkninger her i dag, er det nederste afsnit på side 1 i den dupliserede betænkning. Hvis dette afsnit ved en fejl skulle være faldet ud af det eksemplar af betænkningen, som fru Janne Normann er i besiddelse af, skal jeg gerne for god ordens skyld citere, også af hensyn til Folketingstidende. Det afsnit, jeg gerne skal citere, lyder:

»Et mindretal (vestres, det konservative folkeparti, det radikale vestres og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) forudsætter imidlertid ved sin tilslutning til lovforslaget, at formålet med bemyndigelsen alene er at fremme mulighederne for udbredelsen af ny teknik. Mindretallet er dog vidende om, at indførelse af den nye teknik i dette tilfælde forudsætter, at der fortsat kan lægges traditionelle kabler på visse strækninger.«

Det er denne formulering sammenholdt med lovforslagets tekst, sammenholdt med bemærkningerne til lovforslaget, der har gi-

[Ministeren for offentlige arbejder]

vet anledning til, at jeg har fundet det rigtig at gøre de bemærkninger, som jeg fremsatte for et øjeblik siden.

Bertel Haarder (V):

Jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig i, at betænkninger tiltrådt af et flertal i et folketingsudvalg, som udgør et flertal i folketingssalen, kan fortrænge bemærkninger, som ministre har skrevet til deres forslag.

Jeg går også ud fra, at ministeren er enig med mig i, at ministerord fra talerstolen om, at hvis ikke man hører nærmere, så vil man fortolke det på den og den måde, ikke kan fortrænge, hvad et flertal her i salen mener.

Nu kan det være, ministeren imidlertid mener, at der slet ikke er et flertal, som står bag det, der står i betænkningen, og måske vil han bygge det på, at kristeligt folkeparti mig bekendt ikke har udtalt sig om sagen. I så fald kunne ministeren jo sikre, at vi fik en sådan afklaring, eventuelt i forbindelse med tredjebehandlingen.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

I anledning af hr. Bertel Haarders sidste bemærkning vil jeg gerne sige, at hidtil har jeg ikke været klogere, end at et betækningsbidrag kan tjene til vejledning i lovens administration. Hidtil har jeg i hvert fald ikke været af den opfattelse, at betækningsbidrag kan fortrænge en lovtæst, hvis betækningsbidraget er i direkte strid med lovtæksten.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Det har ministeren fuldstændig ret i. Men her drejer det sig om, at man giver ministeren en bemyndigelse, og at man derefter i en udvalgsbetænkning siger noget om, hvad denne bemyndigelse ikke må bruges til. Det har jeg været med til utallige gange. Det er måske en uskik, men jeg har været med til det utallige gange her i tinget, og alle ministre har hidtil fundet sig i det.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

De bemyndigelser, som jeg skal arbejde med, ser jeg helst har sin baggrund i lovtæst.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg går ud fra, at ministeren for offentlige arbejder ikke har adkomst fra statsministeren til at operere med særlige bemyndigelser i forhold til sine kolleger. Det ville stride imod det solidariske princip, som statsministeren i øvrigt lægger så megen vægt på over for medarbejdere både her og andre steder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 47 stemte for, 86 imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 18 stemte for, 115 imod.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslaget uden for betænkningen af Wilhelm (VS) og Waldorff (VS)
forkastedes, idet 14 stemte for, 119 imod.

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af:

Forslag til civilforsvarslov.
(Lovforslag nr. L 101. Fremsat 11/12 80.
Første behandling 15/1 81. Betænkning 6/5 81).